Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 767/2008**

av den 9 juli 2008

om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)

(EUT L 218, 13.8.2008, s. 60)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009	L 243	1	15.9.2009
►**M2**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013	L 182	1	29.6.2013
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017	L 327	20	9.12.2017

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 284, 12.11.2018, s. 38 (767/2008)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 767/2008

av den 9 juli 2008

om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning anges ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för informationssystemet för viseringar (VIS), som inrättades genom artikel 1 i beslut 2004/512/EG. I förordningen fastställs villkor och förfaranden för utbyte mellan medlemsstaterna av uppgifter om ansökningar om viseringar för kortare vistelse och beslut som fattats om dessa ansökningar, inbegripet beslut om huruvida viseringen ska ogiltigförklaras, återkallas eller förlängas, i syfte att underlätta prövningen av sådana ansökningar och beslut om dessa.

Artikel 2

Mål

VIS ska ha till syfte att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samrådet mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringsansökningar och de beslut som fattas härom, i syfte att

a) underlätta förfarandet för viseringsansökan,

b) förebygga kringgående av kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan,

c) underlätta kampen mot bedrägerier,

d) underlätta kontrollen vid gränsövergångar vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,

e) vara till hjälp vid identifiering av personer som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium,

f) underlätta tillämpningen av förordning (EG) nr 343/2003,

g) bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet.

▼B

Artikel 3

Tillgång till uppgifter för att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott

1. Medlemsstaternas utsedda myndigheter får i särskilda fall och efter en motiverad skriftlig eller elektronisk begäran inhämta de uppgifter i VIS som avses i artiklarna 9–14 om det finns rimliga skäl att anse att en sökning i VIS väsentligt skulle bidra till att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott och andra grova brott. Europol får inhämta uppgifter i VIS inom gränserna för sitt uppdrag och när så är nödvändigt för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

2. Den sökning som avses i punkt 1 ska utföras genom en eller flera centrala åtkomstpunkter som ska ha ansvar för att se till att de villkor för åtkomst och de förfaranden som fastställs i rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott ([1]) följs fullt ut. Medlemsstaterna får utse fler än en central åtkomstpunkt för att avspegla sin organisatoriska eller administrativa struktur vid uppfyllandet av sina konstitutionella eller rättsliga skyldigheter. I ett brådskande undantagsfall får den eller de centrala åtkomstpunkterna ta emot en skriftlig, elektronisk eller muntlig begäran och först i efterhand kontrollera om alla villkoren för åtkomst är uppfyllda, inbegripet huruvida det rört sig om ett brådskande undantagsfall. Kontrollen i efterhand ska äga rum utan oskälig fördröjning efter det att begäran har behandlats.

3. Uppgifter som erhållits från VIS med stöd av det beslut som avses i punkt 2 får inte överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation. I ett brådskande undantagsfall får sådana uppgifter dock överföras till eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation, uteslutande i syfte att förhindra och upptäcka terroristbrott och andra grova brott och på de villkor som anges i det beslutet. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt se till att register förs över sådana överföringar och på begäran ställa dem till förfogande för nationella dataskyddsmyndigheter. Överföringen av uppgifter från den medlemsstat som förde in uppgifterna i VIS ska omfattas av den medlemsstatens nationella rätt.

4. Denna förordning påverkar inte skyldigheter enligt tillämplig nationell rätt för de myndigheter som avses i artikel 6 att till de ansvariga myndigheterna överföra information om brottslig verksamhet som de upptäckt vid utförandet av sina arbetsuppgifter, i syfte att förhindra, utreda och lagföra de härmed sammanhängande brotten.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

([1]) Se sidan 129 i detta nummer av EUT.

▼B

1. visering:

▼M1

a) *enhetlig visering* enligt artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ([1]),

_____

c) *visering för flygplatstransitering* enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 810/2009,

d) *visering med territoriellt begränsad giltighet* enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EG) nr 810/2009,

_____

▼B

2. *viseringsmärke*: den enhetliga viseringsform som fastställs i förordning (EG) nr 1683/95,

3. *viseringsmyndigheter*: de myndigheter som i varje medlemsstat är ansvariga för att behandla och fatta beslut om viseringsansökningar eller för beslut om huruvida viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas eller förlängas, inbegripet de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för att utfärda viseringar vid gränsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit ([2]),

4. *ansökningsformulär*: det enhetliga ansökningsformuläret för viseringar i bilaga 16 till de gemensamma konsulära anvisningarna,

5. *sökande*: en person som omfattas av viseringskravet i rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav ([3]) och som har lämnat in en viseringsansökan,

6. *gruppmedlemmar*: sökande som av rättsliga skäl är ålagda att resa in och lämna medlemsstaternas territorium tillsammans,

7. *resehandling*: pass eller motsvarande handling som ger den sökande rätt att passera de yttre gränserna och i vilken en visering kan föras in,

8. *ansvarig medlemsstat*: den medlemsstat som har fört in uppgifterna i VIS,

([1]) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.
([2]) EUT L 64, 7.3.2003, s. 1.
([3]) EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/2006 (EUT L 405, 30.12.2006, s. 23).

▼B

9. *verifiering*: förfarandet att jämföra en grupp av uppgifter med en annan för att fastställa om en påstådd identitet är den riktiga (”one-to-one-check”),

10. *identifiering*: förfarandet att fastställa en persons identitet genom databassökning mot flera grupper av uppgifter (”one-to-many-check”),

11. *alfanumeriska uppgifter*: uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken, mellanslag och skiljetecken.

Artikel 5

Uppgiftskategorier

1. Endast följande kategorier av uppgifter ska registreras i VIS:

a) Alfanumeriska uppgifter om den sökande och om begärda, utfärdade, vägrade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar enligt artikel 9.1–9.4 och artiklarna 10–14.

b) Fotografier enligt artikel 9.5.

c) Fingeravtryck enligt artikel 9.6.

d) Länkar till andra ansökningar som avses i artikel 8.3 och 8.4.

2. De meddelanden som översänds via infrastrukturen i VIS, och som avses i artikel 16, artikel 24.2 och artikel 25.2, ska inte registreras i VIS, vilket dock inte hindrar registrering av sådan uppgiftsbehandling som avses i artikel 34.

Artikel 6

Åtkomst till systemet för att föra in, ändra, radera och inhämta uppgifter

1. Åtkomst till VIS för att föra in, ändra eller radera de uppgifter som avses i artikel 5.1 i enlighet med denna förordning ska uteslutande vara förbehållet vederbörligen bemyndigad personal vid viseringsmyndigheterna.

2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande vara förbehållet den vederbörligen bemyndigade personal vid myndigheterna i varje medlemsstat som är behörig för de ändamål som anges i artiklarna 15–22, med den begränsningen att uppgifterna ska vara nödvändiga för utförandet av deras uppgifter i enlighet med dessa ändamål och stå i proportion till de åsyftade målen.

3. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter vilkas vederbörligen bemyndigade personal ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i VIS. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål översända en förteckning över dessa myndigheter till kommissionen, inbegripet

▼B

dem som avses i artikel 41.4, samt meddela alla eventuella ändringar av förteckningen. I förteckningen ska det anges i vilket syfte varje myndighet får behandla uppgifter i VIS.

Inom tre månader efter det att VIS har tagits i drift enligt artikel 48.1 ska kommissionen offentliggöra en konsoliderad förteckning i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om förteckningen ändras ska kommissionen en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning.

Artikel 7

Allmänna principer

1. Alla behöriga myndigheter som beviljas åtkomst till VIS i enlighet med denna förordning ska se till att användningen av VIS är nödvändig, lämplig och står i proportion till utförandet av de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter.

2. Alla behöriga myndigheter ska vid användningen av VIS se till att sökande och viseringsinnehavare inte diskrimineras på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och att sökandens eller viseringsinnehavarens mänskliga värdighet och integritet respekteras fullt ut.

KAPITEL II

VISERINGSMYNDIGHETERNAS INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER

Artikel 8

Förfaranden för införande av uppgifter i samband med en ansökan

1. ►**M1** När ansökan kan tas upp till prövning enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 810/2009 ◄ ska viseringsmyndigheten utan dröjsmål upprätta en ansökningsakt genom att i VIS föra in de uppgifter som avses i artikel 9, om det krävs att sökanden ska lämna dessa uppgifter.

2. I samband med att ansökningsakten upprättas ska viseringsmyndigheten i enlighet med artikel 15 kontrollera i VIS huruvida någon tidigare ansökan från den enskilde sökanden har registrerats i VIS av någon av medlemsstaterna.

3. Om en tidigare ansökan finns registrerad ska viseringsmyndigheten länka varje ny ansökningsakt till den tidigare akten för den sökanden.

4. Om sökanden reser i grupp eller tillsammans med sin maka eller make och/eller sina barn, ska viseringsmyndigheten upprätta en ansökningsakt för var och en av dessa sökande och länka ansökningsakterna för de personer som reser tillsammans till varandra.

5. Om vissa uppgifter inte måste lämnas av rättsliga skäl eller om de faktiskt inte kan lämnas ska det eller de särskilda datafälten markeras som ”icke tillämpligt”. När det gäller fingeravtryck ska systemet enligt artikel 17 tillåta att man skiljer mellan fall där fingeravtryck inte måste lämnas av rättsliga skäl och fall där de faktiskt inte kan lämnas. Denna funktion upphör att gälla efter fyra år, såvida det inte bekräftas genom ett beslut från kommissionen på grundval av den utvärdering som avses i artikel 50.4.

▼B

Artikel 9

►M1 Uppgifter som ska registreras vid ansökan ◄

Viseringsmyndigheten ska registrera följande uppgifter i ansökningsakten:

1. Ansökans nummer.

2. Uppgifter om handläggningsstatus som visar att visering har begärts.

3. Vilken myndighet som har tagit emot ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen, samt huruvida myndigheten i fråga har tagit emot ansökan som företrädare för en annan medlemsstat.

4. Följande uppgifter som ska hämtas från ansökningsformuläret:

▼M1

a) Efternamn (familjenamn), efternamn vid födseln (tidigare efternamn), förnamn, födelsedatum, födelseort, födelseland och kön.

▼B

b) Nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födelsen.

c) Resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet samt dag för utfärdande och sista giltighetsdag.

d) Ort och datum för ansökan.

▼M1

_____

▼B

f) Uppgifter om den person som har bjudit in och/eller åtagit sig att stå för sökandens levnadsomkostnader under vistelsen, närmare bestämt följande:

i) Om det rör sig om en fysisk person: efternamn, förnamn och adress.

ii) Om det rör sig om ett företag eller en annan organisation: företagets/organisationens firma eller namn och adress samt efternamnet och förnamnet på företagets/organisationens kontaktperson.

▼M1

g) Destinationsmedlemsstat(er) och den planerade vistelsens eller transiteringens varaktighet.

h) Huvudsakligt syfte med resan.

i) Planerad dag för ankomst till Schengenområdet och planerad dag för avresa från Schengenområdet.

j) Medlemsstat för första inresa.

k) Sökandens hemadress.

▼B

l) Aktuell sysselsättning och arbetsgivare; för studerande: ►M1 läroanstaltens namn ◄.

m) Om det rör sig om en minderårig: ►M1 föräldramyndighetens eller vordnadshavarens ◄ efternamn och förnamn.

▼B

5. Ett fotografi av sökanden, i enlighet med förordning (EG) nr 1683/95.

6. Sökandens fingeravtryck, i enlighet med relevanta bestämmelser i de gemensamma konsulära anvisningarna.

Artikel 10

Kompletterande uppgifter för utfärdade viseringar

1. Om beslut har fattats om att utfärda en visering, ska den viseringsmyndighet som utfärdade viseringen lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

a) Uppgifter om handläggningsstatus som visar att visering har utfärdats.

b) Vilken myndighet som utfärdade viseringen och var myndigheten är belägen, samt huruvida myndigheten i fråga har utfärdat viseringen på en annan medlemsstats vägnar.

c) Ort och datum för beslutet om att utfärda viseringen.

d) Typ av visering.

▼M3

da) I tillämpliga fall uppgifter som visar att viseringen har utfärdats med territoriellt begränsad giltighet enligt artikel 25.1 b i förordning (EG) nr 810/2009.

▼B

e) Viseringsmärkets nummer.

f) Det territorium inom vilket viseringsinnehavaren har rätt att resa, i enlighet med relevanta bestämmelser i de gemensamma konsulära anvisningarna.

g) Datum för inledandet och utgången av viseringens giltighetstid.

h) Antalet tillåtna inresor på det territorium som viseringen gäller.

i) Vistelsens längd, i överensstämmelse med vad viseringen medger.

j) I tillämpliga fall uppgifter som visar att viseringen har utfärdats på ett separat blad i enlighet med rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet ([1]).

▼M1

k) I tillämpliga fall, uppgifter om att viseringsmärket har fyllts i för hand.

▼M3

l) I tillämpliga fall handläggningsstatus som visar att tredjelandsmedborgaren är familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([2]) eller till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med en överenskommelse mellan å ena sidan unionen och dess medlemsstater och å andra sidan ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

([1]) EGT L 53, 23.2.2002, s. 4.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

▼B

2. Om en ansökan dras tillbaka eller inte fullföljs av sökanden innan ett beslut har fattats om huruvida en visering ska utfärdas, ska den viseringsmyndighet vid vilken ansökan ingavs uppge att ansökan av dessa skäl har avskrivits och ange vilket datum detta skedde.

Artikel 11

Kompletterande uppgifter när prövningen av ansökan avbryts

▼M1

När den viseringsmyndighet som representerar en annan medlemsstat avbryter prövningen av en ansökan, ska den föra in följande uppgifter i ansökningsakten:

▼B

1. Uppgifter om handläggningsstatus som visar att prövningen av ansökan har avbrutits.
2. Vilken myndighet som har avbrutit prövningen av ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen.
3. Ort och datum för beslutet att avbryta prövningen.
4. Vilken medlemsstat som är behörig att pröva ansökan.

Artikel 12

Kompletterande uppgifter vid avslag på en viseringsansökan

1. Om ett beslut har fattats om att avslå en viseringsansökan ska den viseringsmyndighet som fattade beslutet att avslå viseringsansökan lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

▼M1

a) Handläggningsinformation med uppgift om att viseringen har avslagits och om den myndigheten avslog den på en annan medlemsstats vägnar.

▼B

b) Vilken myndighet som har avslagit viseringsansökan, inbegripet var myndigheten är belägen.

c) Ort och datum för beslutet att avslå viseringsansökan.

▼M1

2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för avslaget på viseringsansökan, som ska utgöras av någon eller några av följande:

a) Sökanden

i) ger in en resehandling som utgör en efterbildning eller förfalskning,

ii) kan inte styrka ändamålet och villkoren för den planerade vistelsen,

iii) kan inte styrka att han eller hon har tillräckliga medel för uppehället, både för hela den planerade vistelsens längd och för återresan till ursprungs- eller avreselandet eller för transitering till ett tredjeland till vilket han eller hon är säker på att få inresetillstånd, eller är i stånd att skaffa sådana medel på laglig väg,

▼M2

iv) har redan vistats 90 dagar under den innevarande 180-dagarsperioden på medlemsstaternas territorium på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet,

▼M1

v) finns på en spärrlista i Schengens informationssystem i syfte att vägras inresa,

vi) anses utgöra ett hot mot någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa enligt definitionen i artikel 2.19 i kodexen om Schengengränserna eller deras internationella förbindelser, särskilt när det finns en registrering i medlemsstaternas nationella databaser som syftar till att vägra inresa av dessa skäl,

vii) har inte tillhandahållit bevis på innehav av lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring, i tillämpliga fall.

b) De framlagda uppgifterna avseende berättigande av den planerade vistelsens syfte och villkor var inte tillförlitliga.

c) Sökandens avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan viseringens giltighetstid gått ut kunde inte säkerställas.

d) Sökanden har inte tillhandahållit tillräckliga bevis för att han eller hon inte har kunnat ansöka om visering på förhand för att motivera att viseringsansökan lämnas in vid gränsen.

Artikel 13

Uppgifter som ska läggas till avseende upphävda eller återkallade viseringar

1. Om ett beslut har fattats om att upphäva eller återkalla en visering ska den viseringsmyndighet som har fattat beslutet lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

a) Information om handläggningsstatus med uppgift om att viseringen har upphävts eller återkallats.

b) Uppgift om vilken myndighet som upphävde eller återkallade viseringen, inbegripet dess lokalisering.

c) Tid och plats för beslutet.

2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för upphävandet eller återkallandet av viseringen, vilka ska vara:

a) En eller flera av de grunder som anges i artikel 12.2.

b) Viseringsinnehavarens begäran att återkalla viseringen.

▼M3

3. Om ett beslut har fattats om att ogiltigförklara eller återkalla en visering ska den viseringsmyndighet som har fattat beslutet omedelbart hämta och exportera från VIS till det in- och utresesystem som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 ([1]) de uppgifter som förtecknas i artikel 19.1 i den förordningen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser och om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

▼B

Artikel 14

Kompletterande uppgifter vid förlängning av visering

▼M1

1. Om ett beslut har fattats om att förlänga giltighetstiden och/eller vistelsetiden för en utfärdad visering ska den viseringsmyndighet som förlängde viseringen lägga till följande uppgifter i ansökningsakten:

▼B

a) Uppgifter om handläggningsstatus som visar att viseringen har förlängts.

b) Vilken myndighet som har förlängt viseringen, inbegripet var myndigheten är belägen.

c) Ort och datum för beslutet.

▼M1

d) Viseringsmärkets nummer för den förlängda viseringen.

▼B

e) Datum för inledandet och utgången av den förlängda giltighetstiden.

f) Förlängningen av den tillåtna vistelsetiden.

▼M1

g) Det territorium inom vilket viseringsinnehavaren har rätt att resa om den territoriella giltigheten för den förlängda viseringen avviker från den ursprungliga viseringens.

▼B

h) Vilken typ av visering som har förlängts.

2. Ansökningsakten ska även innehålla uppgifter om grunderna för förlängningen av viseringen, som ska utgöras av någon eller några av följande:

a) Force majeure.

b) Humanitära skäl.

▼M1

———————

▼B

d) Väsentliga personliga skäl.

▼M3

3. Den viseringsmyndighet som har fattat ett beslut om att förlänga giltighetstiden och/eller vistelsetiden för en utfärdad visering ska omedelbart hämta och exportera från VIS till in- och utresesystemet de uppgifter som förtecknas i artikel 19.1 i förordning (EU) 2017/2226.

▼B

Artikel 15

Användning av VIS för prövning av ansökningar

1. Den behöriga viseringsmyndigheten ska söka i VIS för att pröva ansökningar och fatta beslut om sådana ansökningar samt besluta om huruvida viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas eller ►M1 eller viseringen förlängas ◄ i enlighet med relevanta bestämmelser.

2. För de ändamål som anges i punkt 1 ska den behöriga viseringsmyndigheten ges åtkomst för att kunna göra sökningar på någon eller några av följande uppgifter:

a) Ansökans nummer.

▼M3

b) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, medborgarskap, kön.

c) Resehandlingens typ och nummer; kod på tre bokstäver för det land som utfärdat resehandlingen och resehandlingens sista giltighetsdag.

▼B

d) Efternamn och förnamn samt adress avseende den fysiska person, eller firma eller namn samt adress avseende det företag/den andra organisation, som avses i artikel 9.4 f.

e) Fingeravtryck.

f) Viseringsmärkets nummer och datum för eventuella tidigare utfärdade viseringar.

3. Om en sökning på grundval av en eller flera av de uppgifter som förtecknas i punkt 2 visar att det finns uppgifter om sökanden i VIS, ska den behöriga viseringsmyndigheten ges åtkomst till ansökningsakten eller ansökningsakterna och länkad ansökningsakt eller länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.3 och 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1.

▼M3

4. För att göra sökningar i in- och utresesystemet för att pröva och fatta beslut om viseringsansökningar i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) 2017/2226 ska den behöriga viseringsmyndigheten ges åtkomst för sökningar direkt i in- och utresesystemet från VIS på grundval av en eller flera av de uppgifter som avses i den artikeln.

5. Om sökningen på grundval av de uppgifter som avses i punkt 2 i den här artikeln visar att det inte finns uppgifter registrerade om tredjelandsmedborgaren i VIS, eller om det råder oklarhet om tredjelandsmedborgarens identitet, ska den behöriga viseringsmyndigheten ha åtkomst till uppgifter för identifiering i enlighet med artikel 20.

▼B

Artikel 16

Användning av VIS för samråd och framställningar om handlingar

1. Vid samråd om ansökningar mellan centrala viseringsmyndigheter i enlighet med artikel 17.2 i Schengenkonventionen, ska begäran om samråd och svaren på denna begäran översändas i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Den medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan ska översända begäran om samråd tillsammans med ansökningsnumret till VIS, med uppgift om den eller de medlemsstater som förfrågan riktar sig till.

VIS ska översända begäran till den eller de angivna medlemsstaterna.

Den eller de medlemsstater som förfrågan riktar sig till ska översända sitt svar till VIS, som ska vidarebefordra svaret till den medlemsstat som gjort förfrågan.

3. Det förfarande som anges i punkt 2 kan också användas för överföring av uppgifter om utfärdandet av viseringar med begränsad territoriell giltighet och andra meddelanden med anknytning till konsulärt samarbete, liksom för överföring av begäran till behörig viseringsmyndighet om överlämnande av kopior av resehandlingar och andra handlingar som ligger till grund för ansökan och för överlämnandet av elektroniska kopior av dessa handlingar. De behöriga viseringsmyndigheterna ska besvara begäran utan dröjsmål.

▼B

4. Personuppgifter som översänds enligt denna artikel ska endast användas för samråd mellan centrala viseringsmyndigheter i medlemsstaterna och konsulärt samarbete.

Artikel 17

Användning av uppgifter för rapportering och statistik

De behöriga viseringsmyndigheterna ska kunna inhämta följande uppgifter, dock endast för rapporterings- och statistikändamål utan att göra det möjligt att identifiera enskilda sökande:

1. Uppgifter om handläggningsstatus.

2. Den behöriga viseringsmyndigheten, inbegripet var myndigheten är belägen.

3. Sökandens nuvarande medborgarskap.

▼M1

4. Medlemsstat för första inresa.

▼B

5. Ort och datum för ansökan eller beslutet om viseringen.

▼M1

6. Typ av visering som har utfärdats.

▼B

7. Typ av resehandling.

8. Grunderna för alla beslut rörande viseringen eller viseringsansökan.

9. Vilken behörig viseringsmyndighet som har avslagit viseringsansökan och datum för avslaget, inbegripet var myndigheten är belägen.

10. I vilka fall samma sökande har ansökt om visering vid mer än en viseringsmyndighet, med uppgift om dessa viseringsmyndigheter, var de är belägna och datum för avslagen.

▼M1

11. Huvudsakligt syfte med resan.

▼B

12. I vilka fall de uppgifter som avses i artikel 9.6 faktiskt inte har kunnat lämnas i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

13. I vilka fall de uppgifter som avses i artikel 9.6 inte har krävts av rättsliga skäl i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

14. I vilka fall en person som faktiskt inte kunnat lämna de uppgifter som avses i artikel 9.6 har fått avslag på sin ansökan i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

▼B

KAPITEL III

ANDRA MYNDIGHETERS ÅTKOMST TILL UPPGIFTER

▼M3

Artikel 17a

Interoperabilitet med in- och utresesystemet

1. Från och med den driftsstart för in- och utresesystemet som avses i artikel 66.1 i förordning (EU) 2017/2226 ska interoperabilitet upprättas mellan in- och utresesystemet och VIS för att säkerställa effektivare och snabbare in- och utresekontroller. För detta ändamål ska eu-LISA upprätta en säker kommunikationskanal mellan in- och utresesystemets centrala system och Centrala VIS för att möjliggöra interoperabilitet mellan in- och utresesystemet och VIS. Direkta sökningar mellan systemen ska endast vara möjliga om detta föreskrivs i såväl den här förordningen som i förordning (EU) 2017/2226. Hämtning av viseringsrelaterade uppgifter från VIS, export till in- och utresesystemet och uppdatering av uppgifter från VIS i in- och utresesystemet ska ske automatiskt när den berörda myndigheten aktiverar funktionen i fråga.

2. Interoperabilitet ska göra det möjligt för de viseringsmyndigheter som använder VIS att göra sökningar i in- och utresesystemet från VIS

a) när de prövar och fattar beslut om viseringsansökningar i enlighet med vad som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 15.4 i den här förordningen,

b) för att hämta och exportera viseringsrelaterade uppgifter direkt från VIS till in- och utresesystemet om en visering ogiltigförklaras, återkallas eller förlängs i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) 2017/2226 och artiklarna 13 och 14 i den här förordningen.

3. Interoperabilitet ska göra det möjligt för de gränsmyndigheter som använder in- och utresesystemet att göra sökningar i VIS från in- och utresesystemet för att

a) hämta viseringsrelaterade uppgifter direkt från VIS och importera dem till in- och utresesystemet för att skapa eller uppdatera en in- och utresepost eller post om nekad inresa för en viseringsinnehavare i in- och utresesystemet i enlighet med artiklarna 14, 16 och 18 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 18a i den här förordningen,

b) hämta viseringsrelaterade uppgifter direkt från VIS och importera dem till in- och utresesystemet för det fall en visering ogiltigförklaras, återkallas eller förlängs i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) 2017/2226 och artiklarna 13 och 14 i den här förordningen,

c) verifiera viseringens äkthet och giltighet, eller om villkoren för inresa till medlemsstaternas territorium i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 ([1]) är uppfyllda, eller båda, i enlighet med vad som avses i artikel 18.2 i den här förordningen,

d) kontrollera om tredjelandsmedborgare som är undantagna från viseringskrav och som inte har någon personakt registrerad i in- och utresesystemet tidigare har registrerats i VIS i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 19a i den här förordningen,

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

▼M3

e) verifiera en viseringsinnehavares identitet på grundval av fingeravtryck med hjälp av VIS i enlighet med artikel 23.2 och 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 18.6 i den här förordningen, i de fall då en viseringsinnehavares identitet verifieras på grundval av fingeravtryck.

4. I fråga om driften av in- och utresesystemets webbtjänst som avses i artikel 13 i förordning (EU) 2017/2226 ska den separata skrivskyddade databasen som avses i artikel 13.5 i den förordningen uppdateras dagligen av VIS via en envägsextraktion av minsta nödvändiga delmängd uppgifter i VIS.

5. I enlighet med artikel 36 i förordning (EU) 2017/2226 ska kommissionen anta de åtgärder som är nödvändiga för att upprätta och utforma interoperabilitet på hög nivå. För att upprätta interoperabilitet med in- och utresesystemet ska förvaltningsmyndigheten utarbeta de utvecklings- och anpassningsåtgärder som är nödvändiga för Centrala VIS, det nationella gränssnittet i respektive medlemsstat och kommunikationsinfrastrukturen mellan Centrala VIS och de nationella gränssnitten. Medlemsstaterna ska anpassa och utveckla de nationella infrastrukturerna.

Artikel 18

Åtkomst till uppgifter för verifiering vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska ha åtkomst till VIS för sökning på grundval av följande uppgifter, dock endast för att kunna verifiera viseringsinnehavarnas identitet, viseringens äkthet, tidsmässiga och territoriella giltighet och status eller huruvida villkoren för inresa till medlemsstaternas territorium i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 är uppfyllda, eller båda:

a) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, medborgarskap, kön, resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer, kod på tre bokstäver för det land som utfärdat resehandlingen eller resehandlingarna samt resehandlingens eller resehandlingarnas sista giltighetsdag, eller

b) viseringsmärkets nummer.

2. Om en sökning görs i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226 ska den behöriga gränsmyndigheten göra en sökning i VIS direkt från in- och utresesystemet på grundval av de uppgifter som avses i punkt 1 a i den här artikeln, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln.

3. Om en sökning görs i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23.2 eller 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 får den behöriga gränsmyndigheten genom undantag från punkt 2 i den här artikeln göra en sökning i VIS utan att använda sig av interoperabiliteten med in- och utresesystemet när omständigheterna så kräver, i synnerhet när en tredjelandsmedborgares särskilda situation innebär att det är lämpligare att göra en sökning på grundval av de uppgifter som avses i punkt 1 b i den här artikeln, eller på grund av att det tillfälligt är tekniskt omöjligt att inhämta uppgifter från in- och utresesystemet eller på grund av fel på in- och utresesystemet.

4. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det finns uppgifter registrerade i VIS om en eller flera utfärdade eller förlängda viseringar, som är tidsmässigt giltiga samt territoriellt giltiga för gränspassage, ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har

▼M3

tagits i drift ges åtkomst för inhämtande av följande uppgifter i den berörda ansökningsakten samt i en eller flera länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

a) De uppgifter om handläggningsstatus och de uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.2 och 9.4.

b) Fotografier.

c) De uppgifter som avses i artiklarna 10, 13 och 14 om sådana utfärdade, ogiltigförklarade eller återkallade viseringar eller en visering eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts.

För viseringsinnehavare i fråga om vilka vissa uppgifter inte behöver lämnas på grund av rättsliga skäl eller faktiskt inte kan lämnas ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift dessutom få ett meddelande om det eller de berörda datafält som ska markeras som ”icke tillämpligt”.

5. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln visar att det finns uppgifter registrerade om personen i VIS men ingen giltig visering är registrerad ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ges åtkomst för inhämtande av följande uppgifter i ansökningsakten eller ansökningsakterna samt i en ansökningsakt eller ansökningsakter som är länkade i enlighet med artikel 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

a) De uppgifter om handläggningsstatus och de uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.2 och 9.4.

b) Fotografier.

c) Uppgifter som avses i artiklarna 10, 13 och 14 om utfärdade, ogiltigförklarade eller återkallade viseringar eller en visering eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts.

6. Utöver den sökning som görs inom ramen för punkt 1 i den här artikeln ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift verifiera en persons identitet med hjälp av VIS om sökningen på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln visar att det finns uppgifter registrerade om personen i VIS samt att ett av följande villkor är uppfyllda:

a) Personens identitet kan inte verifieras med hjälp av in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226 när

   i) viseringsinnehavaren ännu inte har registrerats i in- och utresesystemet,

   ii) identiteten verifieras på grundval av fingeravtryck i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226 vid det berörda gränsövergångsstället,

   iii) det råder oklarhet om viseringsinnehavarens identitet,

   iv) av något annat skäl.

b) Personens identitet kan verifieras med hjälp av in- och utresesystemet men artikel 23.5 i förordning (EU) 2017/2226 är tillämplig.

De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska verifiera viseringsinnehavarens fingeravtryck med hjälp av de fingeravtryck som har registrerats i VIS. För viseringsinnehavare vars fingeravtryck inte kan användas ska den sökning som avses i punkt 1 göras enbart på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 1.

▼M3

7. För att verifiera fingeravtrycken med hjälp av VIS i enlighet med punkt 6 får den behöriga myndigheten göra en sökning i VIS från in- och utresesystemet.

8. Om verifieringen av viseringsinnehavaren eller viseringen inte lyckas, eller om det råder oklarhet om viseringsinnehavarens identitet eller viseringens eller resehandlingens äkthet, ska personal vid de behöriga myndigheterna som är vederbörligen bemyndigad att utföra kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet tagits i drift ha åtkomst till uppgifter i enlighet med artikel 20.1 och 20.2.

Artikel 18a

Hämtning av VIS-uppgifter för att skapa eller uppdatera en in- och utresepost eller post om nekad inresa för en viseringsinnehavare i in- och utresesystemet

Den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska endast för ändamålen att skapa eller uppdatera en in- och utresepost eller post om nekad inresa för en viseringsinnehavare i in- och utresesystemet i enlighet med artiklarna 14.2, 16 och 18 i förordning (EU) 2017/2226 ges åtkomst för att i VIS hämta och till in- och utresesystemet importera de uppgifter som lagras i VIS och som förtecknas i artikel 16.2 c–f i den förordningen.

▼B

Artikel 19

Åtkomst till uppgifter för verifiering inom medlemsstaternas territorium

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollen inom medlemsstaternas territorium av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska kunna göra sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, eller viseringsmärkets nummer, dock endast för att kunna kontrollera viseringsinnehavarens identitet och/eller viseringens äkthet och/eller om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstatens territorium är uppfyllda.

För viseringsinnehavare vilkas fingeravtryck inte kan användas ska sökningen göras på grundval av enbart viseringsmärkets nummer.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det finns uppgifter om sökanden i VIS, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten samt länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

a) Uppgifter om handläggningsstatus och uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.2 och 9.4.

b) Fotografier.

c) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts ►M1 ——————— ◄ enligt artiklarna 10, 13 och 14.

▼B

3. Under omständigheter då verifieringen av viseringsinnehavaren eller viseringen inte är framgångsrik, eller om det råder oklarhet om viseringsinnehavarens identitet, eller viseringens och/eller resehandlingens äkthet, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter ha åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 20.1 och 20.2.

▼M3

Artikel 19a

Användning av VIS innan personakter skapas i in- och utresesystemet för tredjelandsmedborgare som är undantagna från viseringskrav

1. För att kontrollera om en person tidigare har registrerats i VIS ska de behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i enlighet med förordning (EU) 2016/399 göra sökningar i VIS innan personakter skapas i in- och utresesystemet för tredjelandsmedborgare som är undantagna från viseringskrav i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2017/2226.

2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln, i de fall då artikel 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 är tillämplig och den sökning som avses i artikel 27 i den förordningen visar att det inte finns uppgifter registrerade om en tredjelandsmedborgare i in- och utresesystemet, ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ha åtkomst för sökningar i VIS med hjälp av följande uppgifter: Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, medborgarskap, kön, resehandlingens typ och nummer, kod på tre bokstäver för det land som utfärdat resehandlingen och resehandlingens sista giltighetsdag.

3. Med anledning av en sökning som görs i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 får den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift göra en sökning i VIS direkt från in- och utresesystemet på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om sökningen på grundval av de uppgifter som avses i punkt 2 visar att det finns uppgifter registrerade om tredjelandsmedborgaren i VIS ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift dessutom verifiera tredjelandsmedborgarens fingeravtryck med hjälp av de fingeravtryck som har registrerats i VIS. Myndigheten får utföra denna verifiering från in- och utresesystemet. För tredjelandsmedborgare vars fingeravtryck inte kan användas ska sökningen göras enbart på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 2.

5. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 2 i den här artikeln och verifieringen i enlighet med punkt 4 i den här artikeln visar att det finns uppgifter registrerade om personen i VIS ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ges åtkomst för inhämtande av följande uppgifter i berörda ansökningsakter samt länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

a) De uppgifter om handläggningsstatus och de uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.2 och 9.4.

b) Fotografier.

▼M3

c) Uppgifter som avses i artiklarna 10, 13 och 14 om utfärdade, ogiltigförklarade eller återkallade viseringar eller en visering eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts.

6. Om den verifiering som föreskrivs i punkterna 4 eller 5 i den här artikeln inte lyckas, eller om det råder oklarhet om personens identitet eller resehandlingens äkthet, ska vederbörligen bemyndigad personal vid de myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet tagits i drift ha åtkomst till uppgifter i enlighet med artikel 20.1 och 20.2. Den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift får utföra den identifiering som avses i artikel 20 från in- och utresesystemet.

▼B

Artikel 20

Åtkomst till uppgifter för identifiering

▼M3

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift eller inom medlemsstaternas territorium av huruvida villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorier är uppfyllda ska ha åtkomst för sökning i VIS på grundval av personens fingeravtryck, dock endast för att kunna identifiera varje person som tidigare kan ha registrerats i VIS eller som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium.

▼B

Om personens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller 9.4 c. Denna sökning får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 b.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det finns uppgifter om sökanden i VIS, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten samt länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.3 och 8.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

a) Ansökans nummer, uppgifter om handläggningsstatus och den myndighet som har tagit emot ansökan.

b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4.

c) Fotografier.

d) Eventuella uppgifter om utfärdade, avslagna, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts ►M1 ——————— ◄ eller om ansökningar varvid prövning har avbrutits enligt artiklarna 10–14.

3. Om personen innehar en visering ska de behöriga myndigheternas sökning i VIS i första hand ske i enlighet med artikel 18 eller artikel 19.

Artikel 21

Åtkomst till uppgifter för att fastställa ansvar för att pröva en asylansökan

1. De behöriga asylmyndigheterna ska kunna göra sökningar på grundval av asylsökandens fingeravtryck, dock endast för att fastställa

▼B

vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en asylansökan i enlighet med artiklarna 9 och 21 i förordning (EG) nr 343/2003.

Om personens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller 9.4 c. Sökningen får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 b.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det i VIS finns uppgifter om en utfärdad visering vars giltighetstid löper ut högst sex månader innan asylansökan lämnades in och/eller en visering vars giltighetstid har förlängts så att den löper ut högst sex månader innan asylansökan lämnades in, ska den behöriga asylmyndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten, i fråga om uppgifter om make och barn som enligt artikel 8.4 förtecknas i led g, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

a) Ansökans nummer och vilken myndighet som har utfärdat eller förlängt viseringen samt huruvida myndigheten utfärdat viseringen på en annan medlemsstats vägnar.

b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4 a och b.

c) Typ av visering.

d) Viseringens giltighetstid.

e) Den planerade vistelsens varaktighet.

f) Fotografier.

▼C1

g) De uppgifter i länkade ansökningsakter för make och barn som avses i artikel 9.4 a och b.

▼B

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 21.6 i förordning (EG) nr 343/2003.

Artikel 22

Åtkomst till uppgifter för att pröva asylansökan

1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 343/2003 kunna göra sökningar på grundval av asylsökandens fingeravtryck, dock endast för prövning av en asylansökan.

Om asylsökandens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte kan genomföras, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller 9.4 c. Sökningen får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 b.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det i VIS finns uppgifter om en utfärdad visering, ska den behöriga asylmyndigheten kunna inhämta följande uppgifter i ansökningsakten och de länkade ansökningsakterna för sökanden enligt artikel 8.3, i fråga om uppgifter om make och barn som enligt artikel 8.4 förtecknas i led e, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1:

▼B

a) Ansökans nummer.

b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4 a, b och c.

c) Fotografier.

d) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts ►M1 ——————— ◄ enligt artiklarna 10, 13 och 14.

e) De uppgifter i länkade ansökningsakter för make och barn som avses i artikel 9.4 a och b.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 21.6 i förordning (EG) nr 343/2003.

KAPITEL IV

LAGRING OCH ÄNDRING AV UPPGIFTER

Artikel 23

Lagringsperiod för uppgifter

1. Varje ansökningsakt ska lagras i VIS i högst fem år, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om radering i artiklarna 24 och 25 eller bestämmelserna om registrering av uppgifter i artikel 34.

Denna period börjar löpa

a) samma dag som viseringen upphör att gälla, om visering har utfärdats,

b) samma dag som viseringen upphör att gälla enligt den nya sista giltighetsdag som fastställts om viseringen har förlängts,

c) samma dag som ansökningsakten upprättades i VIS, om ansökan har dragits tillbaka, lagts ner eller avbrutits,

d) samma dag som viseringsmyndighetens beslut, om en visering har avslagits, ogiltigförklarats, ►M1 ——————— ◄ eller återkallats.

2. Efter utgången av den period som avses i punkt 1 ska VIS automatiskt radera ansökningsakten samt länkarna till denna enligt artikel 8.3 och 8.4.

Artikel 24

Ändring av uppgifter

1. Endast den ansvariga medlemsstaten ska ha rätt att ändra uppgifter som den har översänt till VIS genom att rätta eller radera sådana uppgifter.

2. Om en medlemsstat har anser sig ha stöd för att uppgifter som behandlats i VIS är oriktiga eller att uppgifter har behandlats i VIS i strid med denna förordning, ska den omedelbart informera den ansvariga medlemsstaten. Ett sådant meddelande får översändas via VIS.

▼B

3. Den ansvariga medlemsstaten ska kontrollera de berörda uppgifterna och om nödvändigt omedelbart rätta eller radera dem.

Artikel 25

Radering av uppgifter i förtid

1. Om en sökande har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den period som avses i artikel 23.1, ska den medlemsstat som upprättade de aktuella ansökningsakterna och länkarna omedelbart radera de ansökningsakter och länkar som avses i artikel 8.3 och 8.4 rörande honom eller henne ur VIS.

2. Varje medlemsstat i vilken en sökande har erhållit medborgarskap ska utan dröjsmål informera den eller de ansvariga medlemsstaterna. Ett sådant meddelande får översändas via VIS.

3. Om avslag på ansökan om visering har upphävts av en domstol eller överklagandeinstans ska den medlemsstat som avslog ansökan radera de uppgifter som avses i artikel 12 utan dröjsmål så snart beslutet att upphäva avslaget har vunnit laga kraft.

KAPITEL V

DRIFT OCH ANSVAR

Artikel 26

Operativ förvaltning

1. Efter en övergångsperiod ska en förvaltningsmyndighet (”förvaltningsmyndigheten”), finansierad via Europeiska unionens allmänna budget, ha ansvar för den operativa förvaltningen av det centrala VIS och de nationella gränssnitten. Förvaltningsmyndigheten ska i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnads-nyttoanalys, alltid används för det centrala VIS och de nationella gränssnitten.

2. Förvaltningsmyndigheten ska även ha ansvar för följande uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten:

a) Övervakning.

b) Säkerhet.

c) Samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

3. Kommissionen ska ha ansvar för alla andra uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten, särskilt

a) uppgifter som gäller genomförandet av budgeten,

b) förvärv och förnyande,

c) avtalsfrågor.

▼M3

3a. Förvaltningsmyndigheten ska vara ansvarig för de uppgifter som avses i punkt 3 från den 30 juni 2018.

▼B

4. Under en övergångsperiod innan förvaltningsmyndigheten övertar ansvaret, ska kommissionen ha ansvar för den operativa förvaltningen av VIS. I enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]) får kommissionen anförtro denna förvaltning och uppgifter som gäller genomförandet av budgeten till offentligrättsliga organ på nationell nivå, i två olika medlemsstater.

5. Varje offentligrättsligt organ på nationell nivå enligt punkt 4 ska uppfylla följande urvalskriterier:

a) Det ska visa att det har stor erfarenhet av att hantera ett omfattande informationssystem.

b) Det ska ha betydande sakkunskap om tjänste- och säkerhetskrav i ett storskaligt informationssystem.

c) Det ska ha tillräckligt med personal som är erfaren och som har lämplig yrkesmässig sakkunskap och lämpliga språkkunskaper för att arbeta i en sådan internationell samarbetsmiljö som krävs av VIS.

d) Det ska ha en säker och särskilt anpassad anläggningsinfrastruktur, som särskilt kan backa upp och garantera en kontinuerlig drift av storskaliga IT-system.

e) Dess administrativa miljö måste medge att uppgifterna utförs på ett korrekt sätt och intressekonflikter undviks.

6. Kommissionen ska, innan delegering i enlighet med punkt 4 sker och med regelbundna mellanrum därefter, informera Europaparlamentet och rådet om villkoren för delegeringen, den exakta omfattningen av delegeringen och de organ som uppgifterna delegeras till.

7. Om kommissionen delegerar sitt ansvar under övergångsperioden enligt punkt 4, ska den se till att delegeringen inte överskrider de gränser som fastställs i det institutionella systemet enligt fördraget. Den ska särskilt säkerställa att delegeringen inte inverkar negativt på någon av de kontrollmekanismer som följer av gemenskapsrätten, oavsett om de utgörs av domstolen, revisionsrätten eller Europeiska datatillsynsmannen.

8. Den operativa förvaltningen av VIS ska bestå av alla de uppgifter som krävs för att VIS ska kunna fungera dygnet runt alla dagar i veckan i enlighet med denna förordning, särskilt det underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att se till att systemet fungerar med en tillfredsställande operationell kvalitet, särskilt med hänsyn till den tid som krävs när konsulat gör sökningar i den centrala databasen, som bör vara så kort som möjligt.

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1525/2007 (EUT L 343, 27.12.2007, s. 9).

▼B

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna enligt förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ([1]) ska förvaltningsmyndigheten tillämpa lämpliga regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav som omfattar all personal som arbetar med VIS-uppgifter. Denna skyldighet ska gälla även efter det att personerna lämnar sin tjänst eller anställning eller efter det att deras verksamhet har upphört.

Artikel 27

Plats för det centrala informationssystemet för viseringar

Den ordinarie delen av det centrala VIS, som står för teknisk tillsyn och administration ska vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och en reserv för det centrala VIS, varigenom alla funktioner i den ordinarie delen av det centrala VIS säkerställs om detta system skulle sluta fungera, ska ligga i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

Artikel 28

Förhållandet till de nationella systemen

1. VIS ska vara anslutet till de nationella systemen i varje medlemsstat via de nationella gränssnitten.

2. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ska ge de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 åtkomst till VIS, och ansluta denna myndighet till det nationella gränssnittet.

3. Varje medlemsstat ska följa automatiserade förfaranden för behandlingen av uppgifter.

4. Varje medlemsstat ska ansvara för

a) utvecklingen av det nationella systemet och dess anpassning till VIS i enlighet med artikel 2.2 i beslut 2004/512/EG,

b) organisation, förvaltning, drift och underhåll av sitt nationella system,

c) hantering av och föreskrifter för hur vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter ska ges åtkomst till VIS i enlighet med denna förordning och upprättande och regelbunden uppdatering av en förteckning över personalen och dess uppgifter,

d) kostnaderna för de nationella systemen och kostnaderna för att ansluta dessa system till det nationella gränssnittet, inbegripet investeringar och driftskostnader för kommunikationsinfrastrukturen mellan det nationella gränssnittet och det nationella systemet.

5. Personalen vid myndigheter som har rätt till VIS-åtkomst ska innan de tillåts behandla uppgifter som lagras i VIS ges lämplig utbildning om regler för datasäkerhet och uppgiftsskydd och ska informeras om alla tillämpliga straffbara gärningar och påföljder.

([1]) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 337/2007 (EUT L 90, 30.3.2007, s. 1).

▼B

Artikel 29

Ansvaret för användningen av uppgifter

1. Varje medlemsstat ska se till att uppgifterna behandlas på ett lagligt sätt och särskilt att endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifter som behandlats i VIS för utförande av arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning. Den ansvariga medlemsstaten ska särskilt se till att

a) uppgifterna samlas in på lagligt sätt,

b) uppgifterna överförs på lagenligt sätt till VIS,

c) uppgifterna är korrekta och uppdaterade när de överförs till VIS.

2. Förvaltningsmyndigheten ska se till att VIS drivs i enlighet med denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter enligt artikel 45.2. Förvaltningsmyndigheten ska särskilt

a) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa säkerheten för det centrala VIS och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten, utan att detta påverkar det ansvar som åligger varje medlemsstat,

b) se till att endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifter som behandlas i VIS för utförande av förvaltningsmyndighetens arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning.

3. Förvaltningsmyndigheten ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de åtgärder som den vidtar i enlighet med punkt 2.

Artikel 30

Lagring av uppgifter från VIS i nationella informationssystem

1. Uppgifter från VIS får endast lagras i nationella informationssystem om det är nödvändigt i ett enskilt fall i enlighet med ändamålet med VIS och i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser, inbegripet de som gäller uppgiftsskydd; de får inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för det enskilda fallet.

2. Punkt 1 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att lagra uppgifter som de har fört in i VIS i sina nationella informationssystem.

3. All användning av uppgifter som inte är förenlig med punkterna 1 och 2 ska betraktas som missbruk enligt varje medlemsstats nationella lagstiftning.

Artikel 31

Överföring av uppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer

1. Uppgifter som behandlats i VIS i enlighet med denna förordning får inte överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller för en internationell organisation.

▼B

2. Genom avvikelse från punkt 1 får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b, c, k och m överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation som finns upptagen på förteckningen i bilagan om det i enskilda fall är nödvändigt för att bevisa tredjelandsmedborgares identitet, inbegripet för återsändande, och endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har antagit ett beslut om tillfredsställande skydd av personuppgifter i det aktuella tredjelandet i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG, det finns ett gällande återtagandeavtal mellan gemenskapen och det aktuella tredjelandet eller bestämmelserna i artikel 26.1 d i direktiv 95/46/EG är tillämpliga.

b) Tredjelandet eller den internationella organisationen accepterar att enbart använda uppgifterna för det ändamål som de inhämtades.

c) Uppgifterna överförs eller ställs till förfogande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i gemenskapsrätten, särskilt återtagandeavtalen, och den nationella rätten i den medlemsstat som överförde eller ställde uppgifterna till förfogande, inbegripet de rättsliga bestämmelserna om datasäkerhet och uppgiftsskydd.

d) Den eller de medlemsstater som har infört uppgifterna i VIS har gett sitt medgivande.

3. Sådan överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer ska inte påverka rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om ”non-refoulement”.

Artikel 32

Datasäkerhet

1. Den ansvariga medlemsstaten ska säkerställa datasäkerheten före och under överföringen till det nationella gränssnittet. Varje medlemsstat ska garantera datasäkerheten för de uppgifter som den mottar från VIS.

2. Varje medlemsstat ska med avseende på sitt nationella system vidta de åtgärder som är nödvändiga, inbegripet anta en dataskyddsplan, för att

a) fysiskt skydda uppgifter, inbegripet genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,

b) hindra obehöriga från tillträde till nationella anläggningar vid vilka medlemsstaten utför operationer i överensstämmelse med ändamålet med VIS (kontroll vid ingången till anläggningen),

c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier),

d) hindra obehörigt införande av uppgifter i registret och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera lagrade personuppgifter (kontroll av lagrade personuppgifter),

▼B

e) hindra obehörig behandling av uppgifter i VIS och att uppgifter som behandlats i VIS obehörigt ändras eller raderas (kontroll av uppgiftsinmatningen),

f) se till att personer som är behöriga att använda VIS endast med hjälp av individuella och unika användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har åtkomst till endast de uppgifter som ingår i deras befogenheter (åtkomstkontroll),

g) se till att alla myndigheter med rätt till åtkomst av VIS skapar profiler som beskriver uppgifter och ansvar för personer som har befogenhet att få åtkomst till, lägga in, uppdatera, radera och söka uppgifter och på begäran utan dröjsmål ger de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41 åtkomst till dessa profiler (personalprofiler),

h) se till att det finns möjlighet att verifiera och fastställa till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),

i) se till att det finns möjlighet att verifiera och fastställa vilka uppgifter som har registrerats i VIS, när detta har gjorts, av vem, och i vilket syfte (kontroll av uppgiftsregistreringen),

j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring och radering av personuppgifter i samband med såväl överföring av personuppgifter till eller från VIS som transport av datamedier, särskilt med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),

k) övervaka att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkningsfulla och vidta erforderliga organisatoriska åtgärder i fråga om inre övervakning för att säkerställa att denna förordning efterlevs (egenrevision).

3. Förvaltningsmyndigheten ska med avseende på driften av VIS vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i punkt 2, inbegripet anta en dataskyddsplan.

Artikel 33

Skadeståndsskyldighet

1. Varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i denna förordning har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan. Den medlemsstaten ska helt eller delvis befrias från detta ansvar i den utsträckning den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

2. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning orsakar skada på VIS, ska den medlemsstaten anses ansvarig för denna skada, såvida inte och i den mån som förvaltningsmyndigheten eller en annan medlemsstat har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

3. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för skador som avses i punkterna 1 och 2 ska regleras av svarandemedlemsstatens nationella bestämmelser.

▼B

Artikel 34

Register

▼M3

1. Varje medlemsstat och förvaltningsmyndigheten ska föra register över all uppgiftsbehandling i VIS. Av registret ska framgå

a) ändamålet för den åtkomst som avses i artikel 6.1 och i artiklarna 15–22,

b) datum och tidpunkt för detta,

c) den typ av uppgifter som har överförts i enlighet med vad som avses i artiklarna 9–14,

d) den typ av uppgifter som använts för sökning i enlighet med vad som avses i artiklarna 15.2, 17, 18.1, 18.6, 19.1, 19a.2, 19a.4, 20.1, 21.1 och 22.1 och

e) namnet på den myndighet som fört in eller hämtat uppgifterna.

Dessutom ska varje medlemsstat föra register över den personal som är vederbörligen bemyndigad att föra in eller hämta uppgifterna.

1a. Vad gäller de åtgärder som förtecknas i artikel 17a ska register föras över all uppgiftsbehandling i VIS och in- och utresesystemet i enlighet med den här artikeln och artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226.

▼B

2. Registret får enbart användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Registret ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och ska raderas efter ett år från det att den lagringsperiod som avses i artikel 23.1 har löpt ut, om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

Artikel 35

Egenkontroll

Medlemsstaterna ska se till att varje myndighet som har åtkomst till VIS-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, inbegripet administrativa och/eller straffrättsliga sanktioner enligt nationell lagstiftning, utdöms om uppgifter som har lagts in i VIS används på ett otillbörligt sätt.

KAPITEL VI

RÄTTIGHETER OCH ÖVERVAKNING MED AVSEENDE PÅ UPPGIFTSSKYDD

Artikel 37

Rätt till information

1. Sökandena och personer som avses i artikel 9.4 f ska erhålla följande information av den ansvariga medlemsstaten:

▼B

a) Identiteten på den registeransvarige som avses i artikel 41.4, inbegripet dennes kontaktuppgifter.

b) Ändamålen med uppgiftsbehandlingen i VIS.

c) Kategorier av uppgiftsmottagare, inbegripet de myndigheter som avses i artikel 3.

d) Lagringstiden för uppgifterna.

e) Den omständigheten att insamling av uppgifterna är en förutsättning för prövning av ansökan.

f) Den omständigheten att berörda personer har rätt att få åtkomst till uppgifter som rör dem och att begära att oriktiga uppgifter om dem korrigeras eller att olagligen behandlade uppgifter om dem raderas, inbegripet rätten att få information om förfarandena för utövande av dessa rättigheter och kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41.1 och som ska vara behörig att pröva frågor om skydd av personuppgifter.

2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas sökanden skriftligt i samband med att uppgifterna i ansökningsformuläret lämnas och det fotografi och de fingeravtryck som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.6 samlas in.

3. Den information som avses i punkt 1 ska lämnas till de personer som avses i artikel 9.4 f i de formulär som ska undertecknas av dessa personer och som visar att inbjudan finns och att uppehälle och inkvartering garanteras.

När dessa personer inte undertecknar ett sådant formulär, ska denna information lämnas i enlighet med artikel 11 i direktiv 95/46/EG.

Artikel 38

Rätt till åtkomst, korrigering och radering

1. Utan att det påverkar skyldigheten att tillhandahålla annan information i enlighet med artikel 12 a i direktiv 95/46/EG, ska var och en ha rätt att få del av uppgifter om honom eller henne i VIS och om vilken medlemsstat som överförde uppgifterna till VIS. Sådan åtkomst till uppgifter får endast beviljas av en medlemsstat. Varje medlemsstat ska registrera en begäran om sådan åtkomst.

2. Var och en får begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne korrigeras och att uppgifter som registrerats på olagligt sätt raderas. Korrigering och radering ska utföras utan dröjsmål av den ansvariga medlemsstaten, i enlighet med dess lagar och andra författningar.

3. Om begäran enligt punkt 2 görs till en annan medlemsstat än den ansvariga, ska myndigheterna i den medlemsstat som tagit emot begäran inom 14 dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska inom en månad kontrollera om uppgifterna är korrekta och om det var tillåtet att behandla dem i VIS.

▼B

4. Om det framkommer att uppgifter som registrerats i VIS är oriktiga eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den ansvariga medlemsstaten korrigera eller radera uppgifterna i enlighet med artikel 24.3. Den ansvariga medlemsstaten ska omedelbart lämna skriftlig bekräftelse till den berörda personen på att den har vidtagit åtgärder för att korrigera eller radera uppgifterna om honom eller henne.

5. Om den ansvariga medlemsstaten inte instämmer i att uppgifter i VIS är inkorrekta eller har registrerats på ett olagligt sätt ska den ansvariga medlemsstaten omedelbart lämna en skriftlig förklaring till den berörda personen om varför den inte är beredd att korrigera eller radera uppgifter som rör honom eller henne.

6. Den ansvariga medlemsstaten ska också tillhandahålla berörda personer information som förklarar vilka åtgärder de kan vidta om de inte godtar den givna förklaringen. Detta ska omfatta information om hur det går till att väcka talan vid eller inge klagomål till behöriga myndigheter eller domstolar i den medlemsstaten och vilket bistånd, inbegripet från de nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41.1, som finns tillgängligt i enlighet med den medlemsstatens lagar och andra författningar.

Artikel 39

Samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd

1. Medlemsstaterna ska samarbeta aktivt för att genomföra de rättigheter som föreskrivs i artikel 38.2, 38.3 och 38.4.

2. I var och en av medlemsstaterna ska den nationella tillsynsmyndigheten på begäran bistå och råda berörda personer om hur de kan utöva sin rätt att korrigera eller radera uppgifter som rör dem i enlighet med artikel 28.4 i direktiv 95/46/EG.

3. Den nationella tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstat som överförde uppgifterna och de nationella tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ansökan ingavs ska samarbeta för detta ändamål.

Artikel 40

Rättsmedel

1. I varje medlemsstat ska var och en ha rätt att väcka talan vid eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som har vägrat vederbörande sådan rätt att få åtkomst till eller rätt att korrigera eller radera uppgifter som föreskrivs i artikel 38.1 och 38.2.

2. Det bistånd från nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 39.2 ska finnas tillgängligt under hela förfarandet.

▼B

Artikel 41

Den nationella tillsynsmyndighetens övervakning

1. Den eller de myndigheter som utses i varje medlemsstat, och som har de befogenheter som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG (”den nationella tillsynsmyndigheten”), ska på ett oberoende sätt övervaka lagligheten i den berörda medlemsstatens behandling av personuppgifter enligt artikel 5.1, inbegripet överföringen av dem till och från VIS.

2. Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i det nationella systemet genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella revisionsstandarder.

3. Medlemsstaterna ska se till att deras nationella tillsynsmyndighet har de resurser som krävs för att fullgöra de uppgifter som den åläggs enligt denna förordning.

4. När det gäller behandlingen av personuppgifter i VIS ska varje medlemsstat utse den myndighet som ska fungera som registeransvarig i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG och som ska ha centralt ansvar för denna medlemsstats behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen uppgifter om denna myndighet.

5. Varje medlemsstat ska tillhandahålla all information som begärs av de nationella tillsynsmyndigheterna och ska särskilt förse dem med information om verksamhet som bedrivs i enlighet med artikel 28 och artikel 29.1, samt ge dem åtkomst till de förteckningar som avses i 28.4 c och sina register enligt artikel 34 och vid varje tidpunkt bevilja dem tillträde till sina lokaler.

Artikel 42

Europeiska datatillsynsmannens övervakning

1. Europeiska datatillsynsmannen ska kontrollera att förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter utförs i enlighet med denna förordning. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på motsvarande sätt.

2. Europeiska datatillsynsmannen ska se till att en granskning av förvaltningsmyndighetens behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med relevanta internationella revisionsstandarder. Granskningsrapporten ska översändas till Europaparlamentet, rådet, förvaltningsmyndigheten, kommissionen och till de nationella tillsynsmyndigheterna. Förvaltningsmyndigheten ska ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas.

3. Förvaltningsmyndigheten ska tillhandahålla de upplysningar som begärs av Europeiska datatillsynsmannen, ge honom eller henne åtkomst till alla dokument och till de register som avses i artikel 34.1 samt åtkomst till alla sina lokaler, när som helst.

▼B

Artikel 43

Samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen

1. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av VIS och de nationella systemen.

2. De ska inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, undersöka problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. Europeiska datatillsynsmannen ska stå för kostnader och service i samband med dessa möten. En arbetsordning ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska, efter behov, utvecklas gemensamt.

4. En gemensam verksamhetsrapport ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och förvaltningsmyndigheten vartannat år. Rapporten ska innehålla ett kapitel om varje medlemsstat som utarbetats av denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet.

Artikel 44

Uppgiftsskydd under övergångsperioden

Om kommissionen delegerar sitt ansvar till ett annat eller andra organ under övergångsperioden i enlighet med artikel 26.4 i denna förordning, ska den se till att Europeiska datatillsynsmannen har rätt och möjlighet att fullt ut utföra sina uppgifter, inbegripet möjligheten att genomföra kontroller på plats eller att utöva andra befogenheter som tilldelats Europeiska datatillsynsmannen enligt artikel 47 i förordning (EG) nr 45/2001.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

Genomförande av kommissionen

1. Det centrala VIS, det nationella gränssnittet i varje medlemsstat och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten ska genomföras av kommissionen så snart som möjligt efter ikraftträdandet av denna förordning, inbegripet funktionerna för att behandla de biometriska uppgifter som avses i artikel 5.1 c.

▼B

2. De åtgärder som är nödvändiga för det tekniska genomförandet av det centrala VIS, de nationella gränssnitten och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala VIS och de nationella gränssnitten ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 49.2, särskilt avseende

a) införande av uppgifter och länkning av sökningar i enlighet med artikel 8,

b) åtkomst till uppgifter i enlighet med artikel 15 och artiklarna 17–22,

c) ändring, radering och radering i förtid av uppgifter i enlighet med artiklarna 23–25,

d) förande av och åtkomst till registren i enlighet med artikel 34,

e) den samrådsmekanism och de förfaranden som avses i artikel 16.

Artikel 46

Införlivande av de tekniska funktioner som finns i Schengens rådfrågningssystem

Den samrådsmekanism som avses i artikel 16 ska ersätta Schengens rådfrågningssystem från och med den tidpunkt som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 49.3, när alla de medlemsstater som använder Schengens rådfrågningssystem vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna förordning har meddelat de rättsliga och tekniska åtgärderna för användningen av VIS vid samråd om viseringsansökningar mellan centrala nationella viseringsmyndigheter i enlighet med artikel 17.2 i Schengenkonventionen.

Artikel 47

Första överföring

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen när de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 till det centrala VIS via det nationella gränssnittet.

Artikel 48

Driftsstart

1. Kommissionen ska fastställa den tidpunkt då VIS ska tas i drift när

a) de åtgärder som avses i artikel 45.2 har antagits,

b) kommissionen har förklarat att ett övergripande test av VIS har slutförts på ett tillfredsställande sätt, vilket ska utföras av kommissionen tillsammans med medlemsstaterna,

▼B

c) medlemsstaterna, efter validering av de tekniska åtgärderna, har meddelat kommissionen att de har vidtagit nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärder för att samla in och överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 till VIS för alla ansökningar i den första region som fastställts i enlighet med punkt 4, inbegripet åtgärder för insamling och/eller överföring för en annan medlemsstats räkning.

2. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om resultaten av det test som genomförts i enlighet med punkt 1 b.

3. I alla andra regioner ska kommissionen fastställa den tidpunkt då överföringen av uppgifterna i artikel 5.1 blir obligatorisk när medlemsstaterna har meddelat kommissionen att de har vidtagit de nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärderna för att samla in och överföra de uppgifter som avses i artikel 5.1 till VIS för alla ansökningar i den berörda regionen, inbegripet åtgärder för insamling och/eller överföring av uppgifter för en annan medlemsstats räkning. Före denna tidpunkt får varje medlemsstat starta driften i dessa regioner så snart den har meddelat kommissionen att den har vidtagit de nödvändiga tekniska och rättsliga åtgärderna för att samla in och överföra åtminstone de uppgifter som avses i artikel 5.1 a och 5.1 b till VIS.

4. De regioner som avses i punkterna 1 och 3 ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.3. Kriterierna för att fastställa dessa regioner ska vara risk för olaglig invandring, hot mot medlemsstaternas inre säkerhet och möjlighet att samla in biometriska uppgifter från alla platser i regionen.

5. Kommissionen ska offentliggöra tidpunkterna för driftsstarten i varje region i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Ingen medlemsstat får inhämta uppgifter som andra medlemsstater har överfört till VIS innan den själv eller en annan medlemsstat som företräder denna medlemsstat börjar föra in uppgifter i enlighet med punkterna 1 och 3.

Artikel 49

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) ([1]).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara två månader.

([1]) EUT L 381, 28.12.2006, s. 4.

▼B

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara två månader.

Artikel 50

Övervakning och utvärdering

1. Förvaltningsmyndigheten ska se till att det finns förfaranden för att övervaka VIS verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.

2. Förvaltningsmyndigheten ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i VIS som behövs för det tekniska underhållet.

3. Två år efter det att VIS har tagits i drift och därefter vartannat år, ska förvaltningsmyndigheten rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur VIS har fungerat i tekniskt hänseende, inbegripet ur säkerhetssynpunkt.

4. Tre år efter det att VIS har tagits i drift och därefter vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av VIS. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning när det gäller VIS, VIS-databasens säkerhet, tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 31 och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

5. Före slutet av de perioder som avses i artikel 18.2 ska kommissionen lägga fram en rapport om de tekniska framsteg som gjorts när det gäller användningen av fingeravtryck vid de yttre gränserna och dess inverkan på tidsåtgången för sökningar på grundval av viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck, inbegripet om den förväntade tidsåtgången för en sådan sökning medför en orimligt lång väntetid vid gränsövergångarna. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet. Europaparlamentet eller rådet får på grundval av denna utvärdering uppmana kommissionen att vid behov lägga fram förslag till lämpliga ändringar av den här förordningen.

6. Medlemsstaterna ska ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.

7. Förvaltningsmyndigheten ska ge kommissionen den information som den behöver för den övergripande utvärdering som avses i punkt 4.

8. Under övergångsperioden innan förvaltningsmyndigheten inleder sin verksamhet ska kommissionen ansvara för utarbetande och framläggande av de rapporter som avses i punkt 3.

▼B

Artikel 51

Ikraftträdande och tillämplighet

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Förordningen ska tillämpas från och med den dag som avses i artikel 48.1.

3. Artiklarna 26, 27, 32, 45, 48.1, 48.2, 48.4 och 49 ska tillämpas från och med den 2 september 2008.

4. Under den övergångsperiod som avses i artikel 26.4 ska hänvisningar till förvaltningsmyndigheten i denna förordning anses som hänvisningar till kommissionen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

▼B

BILAGA

Förteckning över internationella organisationer som avses i artikel 31.2

1. FN-organisationer (exempelvis UNHCR)
2. Internationella organisationen för migration (IOM)
3. Internationella rödakorskommittén